

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτ/ρος Κωνσταντῖνος Πλευράκης

Τ.Θ. 60060 ΤΚ 570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΗΛ. 2310-462.744 , ΦΑΞ: 463.455

19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2021

Τροφίμου, Σαββατίου και Λορυνέδοντος

(+276)

Ἦχος δ Ἑωθινόν β

ΤΟ Β΄ ΕΩΘΙΝΟΝ

Μάρκ. 16,1-8.

ΤΟ ΠΡΩΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ

ΜΕ ΠΡΩΤΗ ΤΗ ΜΑΡΙΑ

ΤΗ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

Ὁ πρῶτος λόγος,

ἡ ἀρχή τοῦ κηρύγματος τῆς Ἀναστάσεως!

Ἕνας λευκοντυμένος Ἄγγελος

ἀναγγέλλει στίς Μυροφόρες

ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος

καί τις ἀποστέλλει νά τό αναγγείλουν
στούς Μαθητές Του.

Ἡ Μαγδαληνή Μαρία μέ τις ἄλλες Μυροφόρες πηγαίνουν τό πρωί τήν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος στόν τάφο τοῦ Ἰησοῦ, γιά νά Τόν ἀλείψουν μέ μῦρα. Βρίσκουν τόν τάφο κενό καί ἓνα νεανίσκο λευκοντυμένο, ὁ ὁποῖος ἀναγγέλλει σ' αὐτές τήν Ἀνάσταση καί τις στέλνει νά ποῦν στούς Μαθητές του καί στόν Πέτρο, ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος καί νά τούς ὑπενθυμίσουν ὅτι θά τούς περιμένῃ στή συνάντησή πού ὁ Διδάσκαλος εἶχε ὀρίσει νά κάνῃ μαζί τους στή Γαλιλαία, πρὶν ἀκόμη ἀπό τά πάθη Του.

16,1 **Δ**ιαγενομένου τοῦ Σαββάτου
Μαρία ἡ Μαγδαληνή
καί Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καί Σαλώμη
ἠγόρασαν ἀρώματα
ἵνα, ἐλθοῦσαι, ἀλείψωσι τόν Ἰησοῦν.

Ὅταν πέρασε τό Σάββατο,
ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή
καί ἡ Μαρία, ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου, (Ἡ Παναγία)
καί ἡ Σαλώμη ἀγόρασαν ἀρώματα
γιά νά πάνε ν' ἀλείψουν τό σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ.

2 Καί λίαν πρωί τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων
ἔρχονται ἐπί τό μνημεῖον,
ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

3 Καί ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς·
 - Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον
 ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

Καί πολύ πρωί τὴν ἐπόμενην ἡμέρα
 μετὰ τὸ Σάββατο, μόλις ἀνέτειλε ὁ ἥλιος,
 ἦρθαν στό μνήμα.

Ἔλεγαν μεταξύ τους:
 Ποιὸς θά μᾶς κυλήσει τὴν πέτρα
 ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ μνήματος;

4 Καί ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν
 ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος·
 ἦν γάρ μέγας σφόδρα·

Μόλις ὁμῶς κοίταξαν πρὸς τὰ ἐκεῖ,
 παρατήρησαν ὅτι ἡ πέτρα εἶχε κυλήσει
 ἀπὸ τὸν τόπο τῆς.

Ἦταν δέ πάρα πολύ μεγάλη.

5 καί εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον,
 εἶδον νεανίσκον
 καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς,
 περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν
 καὶ ἐξεθαμβήθησαν.

Μόλις μπῆκαν στό μνήμα
 εἶδαν ἓνα νέο μέ λευκὴ στολή
 νά κάθεται στά δεξιά, καὶ τρόμαξαν.

6 Ὁ δέ λέγει αὐταῖς·
 Μὴ ἐκθαμβεῖσθε.
 Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν,
 τὸν ἐσταυρωμένον·
 ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε·
 ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν·

Αὐτός ὁμῶς τούς εἶπε:
 Μήν τρομάζετε!
 Τόν Ἰησοῦ ζητᾶτε ἀπό τήν Ναζαρέτ,
 τό σταυρωμένο.
 Ἀναστήθηκε. Δέν εἶναι ἐδῶ.
 Νά καί τό μέρος ὅπου Τόν εἶχαν βάλει.

7 ἄλλ' ὑπάγετε
 εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 καί τῷ Πέτρῳ
 ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τήν Γαλιλαίαν
 ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

Πηγαίνετε τώρα καί πείτε στους μαθητές
 του καί στον Πέτρο:

"Πηγαίνει πρὶν ἀπό σᾶς στήν Γαλιλαία
 καί σᾶς περιμένει· ἐκεῖ θά Τόν δῆτε, ὅπως
 σᾶς εἶπε."

8 Καί ἐξελθοῦσαι ταχύ
 ἔφυγον ἀπό τοῦ μνημείου·
 εἶχε δέ αὐτάς τρόμος καί ἔκστασις
 καί οὐδενί οὐδέν εἶπον·
 ἐφοβοῦντο γάρ.

Αὐτές βγῆκαν κι ἔφυγαν γρήγορα
 ἀπό τό μνήμα
 γεμάτες τρόμο καί δέος
 καί σέ κανέναν δέν εἶπαν τίποτε,
 γιατί ἦταν φοβισμένες.

Ἐξαποστειλαριον β'

Τόν λίθον θεωρήσασαι
 ἀποκεκυλισμένον

Μόλις τό λίθο εἶδανε
 νᾶν' ἀποκυλισμένος
 αἱ μυροφόροι ἔχαιρον·
 εἶδον γάρ νεανίσκον
 οἱ Μυροφόρες χάρηκαν
 γιὰτ' εἶδαν ἓνα Νέο
 καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ·
 καί αὐτός ταύταις ἔφη·
 νά κάθεται μέσ' στόν Τάφο
 καί σ' αὐτές νά μιλάῃ!
 Ἰδοῦ Χριστός ἐγήγερται·
 εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ
 τοῖς μαθηταῖς·

Δεῖτε! Ὁ Χριστός σηκώθηκε
 πᾶτε πεῖτε στόν Πέτρο,
 στούς Μαθητές·

Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας!
 Στό βουνό νά πᾶτε τῆς Γαλιλαίας!
 ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται,
 ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.
 Ἐκεῖ θά σᾶς ἐμφανιστῇ
 ὅπως σᾶς τό προεῖπε!

Θεοτοκίον

Ἄγγελος μέν ἐκόμισε
 τῇ Παρθένῳ τό «χαῖρε»
 Ὁ Ἄγγελος μέν ἔφερε
 στήν Παρθένο τό «Χαῖρε»,
 πρό Σῆς Χριστέ, συλλήψεως,
 ἄγγελος δέ τόν λίθον

προτοῦ ἀκόμη συλληφθῆς!

Ἄγγελος καί τό λίθο

ἐκύλισέ Σου τοῦ τάφου·

Ἄντί λύπης ὁ μέν γάρ

ἐκύλισε ἀπ' τόν Τάφο!

Ἄντί τῆς λύπης, ὁ ἕνας

χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα,

ὁ δέ ἀντί θανάτου

Σέ χορηγόν

σύμβολα ἔφερε χαρᾶς!

Ὁ ἄλλος γιά τό θάνατο

Σέ Δωρητή

τῆς ζωῆς κηρύττων καί μεγαλύνων

τῆς ζωῆς, κηρύττει Σε καί δοξάζει!

καί λέγων τήν ἀνάστασιν

γυναίξί καί τοῖς μύσταις.

Καί λέει τήν Ἀνάσταση

στίς γυναῖκες καί φίλους!

Δοξαστικόν 6'

Ἦχος 6'

Μετά μύρων προσελθούσαις
ταῖς περί τήν Μαριάμ γυναίξί

Ὅταν οἱ γυναῖκες

πού ἦταν μαζί μέ τή Μαρία

πήγανε μέ μῦρα στόν Τάφο

καί διαπορουμέναις

πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφέτου,

καί ἐνῶ ἀποροῦσαν
 πῶς θά μποροῦσαν νά ἐπιτύχουν
 αὐτό πού ποθοῦσαν,
 ὤράθη ὁ λίθος μετηρμένος!
 εἶδαν τό λίθο μετακινήμενο!
Καί θεῖος νεανίας
καταστέλλων τόν θόρυβον
αὐτῶν τῆς ψυχῆς·
 Κι ἕναν Ἄγγελο νά καθησυχάζῃ
 τήν ψυχική τους παραχή!
Ἠγέρθη γάρ φησίν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος·
 Ἄναστήθηκε τούς λέει Ἰησοῦς ὁ Κύριος!
Διό κηρύξατε τοῖς κήρυξιν Αὐτοῦ
μαθηταῖς
εἰς τήν Γαλιλαίαν δραμεῖν
 Γι' αὐτό κηρύξετε
 στούς κήρυκες Μαθητές Του
 νά τρέξουνε στή Γαλιλαία
καί ὄψεσθαι Αὐτόν
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν
ὡς ζωοδότην καί Κύριον.
 καί νά Τόν δοῦν
 ἀναστημένο ἐκ νεκρῶν!
 Ὡς Ζωοδότην καί Κύριον!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.
Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα

ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι
αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι
καί τήν προγονικήν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι,
τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον·
Ἐσκύλευται ὁ θάνατος,
ἠγέρθη Χριστός ὁ Θεός,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Θεοδοκίον.

Ὁ τήν εὐλογημένην
καλέσας Σου Μητέρα
ἦλθες ἐπί τό Πάθος ἐκουσία βουλῆ
λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ,
ἀναζητῆσαι θέλων τόν Ἀδάμ,
λέγων τοῖς Ἀγγέλοις·
Συγχαρήτέ Μοι,
ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή.
Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα Σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α΄.

Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν Σου
καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν Σου,
νίκας τοῖς βασιλεῦσι
κατά βαρβάρων δωρούμενος
καί τό Σόν φυλάττων
διά τοῦ Σταυροῦ Σου πολίτευμα.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὅψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως,

Τῇ ἐπωνύμῳ Σου καινῇ πολιτεία

Τούς οἰκτιρμούς Σου δώρησαι,
Χριστέ ὁ Θεός

Εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει Σου
τούς πιστούς βασιλεῖς ἡμῶν

Νίκας χορηγῶν αὐτοῖς
κατά τῶν πολεμίων·

Τήν συμμαχίαν ἔχοιεν τήν Σήν

Ὅπλον εἰρήνης,

Ἄήττητον τρόπαιον.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Γαλ. 2, 16-20

Προκείμενον Ἦχος πλ. 6'.

(Κυριακῇ κα' ἐβδομάδος)

Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου καί
εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου.

Πρός σέ, Κύριε, κεκράξομαι,
ὁ Θεός μου

Πρός Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα.

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Στό κάλεσμα πού κάνει ὁ Κύριος στό σημερινό Εὐαγγέλιο «ὅστις θέλει ὀπίσω Μου ἔλθειν...», ἀπαντοῦν οἱ Ἀπόστολοι: **Ναί Κύριε! Ἐμεῖς Σέ ἀκολουθήσαμε, ἀφήσαντες πίσω μας τό Μωϋσῆ καί τό Νόμο!**

Ἀδελφοί,

¹⁶ εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐάν μή διά πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί ἡμεῖς εἰς Χριστόν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καί οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ.

γνωρίζοντες ὅτι δέν μπορεί νά σωθῆ ὁ ἄνθρωπος μέ τήν τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, παρά μόνο μέ τήν πίστη στόν Ἰησοῦ Χριστό, πιστέψαμε κι ἔμεῖς στόν Ἰησοῦ Χριστό, γιά νά σωθοῦμε μέ τήν πίστη στό Χριστό κι ὄχι μέ τήν τήρηση τοῦ νόμου, γιατί μέ τά ἔργα τοῦ νόμου δέ σώζεται κανείς.

- 17 **Εἰ δέ ζητοῦντες δικαιωθῆναι
ἐν Χριστῷ
εὐρέθημεν καί αὐτοὶ ἁμαρτωλοί,
ἄρα Χριστός ἁμαρτίας διάκονος;
Μὴ γένοιτο.**

Ἄν λοιπόν ἐπιδιώκοντας νά σωθοῦμε
ἀπό τόν Χριστό φανήκαμε κι ἐμεῖς
ἁμαρτωλοί, δηλ. παραβάτες τοῦ νόμου
καί ἄρα χωρίς ἐλπίδα σωτηρίας, ὅπως
οἱ ἐθνικοί, σημαίνει τάχα πώς ὁ
Χριστός ὁδηγεῖ στήν ἁμαρτία; Ὁχι
βέβαια!

- 18 **Εἰ γάρ ἃ κατέλυσα
ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ,
παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι.**
19 **Ἐγὼ γάρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον,
ἵνα Θεῷ ζήσω.**

Γιατί, ἂν ὅ,τι γκρέμισα τό
ξαναχτίζω, εἶναι σάν νά ὁμολογῶ
πώς ἔκανα λάθος ὅταν τό γκρέμιζα.

Ὅμως δέν ἔκανα λάθος!

Διότι ἐγώ, μέ κριτήριο τό νόμο, ἔχω
πεθάνει γιά τή θρησκεία τοῦ νόμου,
γιά νά βρῶ τή ζωή κοντά στό Θεό.

Ἡ βασική ἀρχή τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί ζωῆς!

Χριστῷ συνεσταύρωμαι·

²⁰ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ,

ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός·

ὁ δέ νῦν ζῶ ἐν σαρκί,

ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ

τοῦ ἀγαπήσαντός με

καί παραδόντος ἑαυτόν ὑπέρ ἐμοῦ.

Μαζί μέ τό Χριστό σταυρώδηκα κι

ἐγώ, Καί δέ ζῶ πιά ἐγώ, ἀλλά μέσα

μου ζεῖ ὁ Χριστός. Κι ἡ τωρινή

σωματική μου ζωή εἶναι ζωή

βασισμένη στήν πίστη μου στόν Υἱό

τοῦ Θεοῦ, πού μέ ἀγάπησε καί

πέθανε ἐκούσια γιά χάρη μου.

Ἡ ἔννοια τῶν προηγούμενων στίχων

Γαλ. 2,17-18

«Θέλοντας νά σωθῶ - ἐγώ ὁ Παῦλος, ἀλλά κι ἐσεῖς οἱ πρόην Ἰουδαῖοι πού βαπτισθήκατε καί γίνατε Χριστιανοί - ἀρνηθήκαμε τήν ἰουδαϊκή θρησκεία, τό μωσαϊκό νόμο τῆς περιτομῆς, φύγαμε ἀπό τή Συναγωγή καί ἐνσωματώδηκαμε στήν Ἐκκλησία.

Ἦρθαμε στό Χριστό.»

Μήπως λοιπόν μέ αὐτή τή στάση μας ἁμαρτήσαμε καί παραβήκαμε τό Νόμο τοῦ Μωϋσῆ; Ἐρωτᾷ ὁ Ἄπ. Παῦλος.

Ὁ Χριστός, δηλαδή Αὐτός πού προανήγγειλαν ὁ Μωϋσῆς καί οἱ προφῆτες, ὁ Ὅποιος μᾶς κάλεσε στήν πίστη καί στό βάπτισμα, μᾶς ἔκαμε νά ἁμαρτήσωμε; Εἶναι λοιπόν ὑπηρέτης τῆς ἁμαρτίας; «Ἄρα Χριστός ἁμαρτίας διάκονος;» (στίχ. 17) Ὁχι μή γένοιτο νά σκεφτῆ κανεῖς τέτοιο πρᾶγμα! Ὁ ἴδιος ὁ Μωϋσῆς καί οἱ ἄλλοι προφῆτες προεκήρυτταν τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ καί τή σωτηρία πού θά ἔφερνε στόν κόσμο καί παράγγελναν νά Τόν ἀκολουθήσωμε!

Ὁ Μωϋσῆς, ὡς Ἐλευθερωτής τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπό τή δουλεία τῶν Αἰγυπτίων, εἶναι τύπος καί προεικόνιση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ὁ Χριστός μέ τό Αἷμα Του καί μέ τό πέρασμά Του ἀπό τό θάνατο στή ζωή ἐλευθέρωσε ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος ἀπό τή δουλεία στό νοητό Φαραώ, τό

Διάβολο, καί τό θάνατο.

Ἄλλως τε ὁ ἴδιος ὁ Μωυσῆς προεφήτευσε τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο! Νά πῶς τό διατυπώνει στό Δευτερονόμιο σέ ὀμιλία του πρός τό Λαό:

«Προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου,
ὡς ἐμέ,
ἀναστήσει σοι Κύριος ὁ Θεός σου,
αὐτοῦ ἀκούσεσθε!»

(Δευτερ. 18, 15-19. Πράξ. 3,22-23 καί Πράξ. 7,37).

Ἦλα ὅσα νομοθετοῦσε ὁ Νόμος καί οἱ προφῆτες, ἦταν παιδαγωγική προετοιμασία τῶν ἀνθρώπων γιά νά ὑποδεχθοῦν τόν σωτήρα Χριστόν. Μέ αὐτή τήν ἀλήθεια ὡς ὁδηγό πρέπει νά μελετοῦμε καί νά κατανοοῦμε τά βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, αὐτά πού ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς καί οἱ ἄλλοι προφῆτες.

Ἦ Μωσαϊκός νόμος καταργήθηκε. Ἦ Χριστός μέ τό αἷμα Του μᾶς ἐξαγόρασε «ἀπ' τήν κατάρα τοῦ Νόμου». Ἦν παραδεχτῶ ὅτι ὁ Χριστός ἔκανε λάθος καί δέν ἔπρεπε νά καταργήσει τό Νόμο

τοῦ Μωϋσῆ, ξαναστηρίζω αὐτό ἀκριβῶς πού γκρέμισα, τόν Μωσαϊκό Νόμο!

Αὐτήν ἀκριβῶς, τήν ἰσχύ τοῦ Νόμου τοῦ Μωϋσῆ, ἐπεδίωκαν οἱ αἰρετικοί, οἱ ὁποῖοι δέν μπορούσαν νά ἀρνηθοῦν τόν ἐθνικό τους φανατισμό, τήν γήϊνη, κοσμική νοοτροπία τους, τήν ὑπερήφανη δηλαδή ἀντίληψη καί τό καύχημα πού ἔχουν σάν ἄνθρωποι γιά τήν ἐθνική καταγωγή καί τό γένος τους. Γι' αὐτό πολεμοῦσαν τή κήρυγμα τῆς σωτηρίας πού πρόσφερε ὁ Χριστός μέ τή σταυρική θυσία Του.

Οἱ «ἰουδαῖζοντες» αὐτοί ἦταν αἰρετικοί, πού τριγυρνοῦσαν μέσα στίς Ἐκκλησίες πού ἴδρυε ὁ Παῦλος καί προσπαθοῦσαν νά διαλύσουν τό ἔργο του. Νά πείσουν τούς πιστούς ὅτι ἔκαναν παράβαση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, ἀθετῶντας τό νόμο τοῦ Μωϋσῆ καί ὅτι ἔπρεπε οἱ χριστιανοί καί μετά τό βάπτισμά τους νά τηροῦν τό Νόμο τοῦ Μωϋσῆ.

Αὐτή ὅμως ἡ αἰρετική κακοδοξία ἀκύρωνε τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ! Ἐάν ἔπρεπε νά ἐξακολουθῆ νά ἰσχύη ὁ

Μωσαϊκός Νόμος, εάν δηλαδή μπορούσαν να σωθούν οι άνθρωποι με τη Μωσαϊκή θρησκεία, ποιός λόγος υπήρχε να έλθη στον κόσμο ο Υιός και Λόγος του Θεού, να φέρη τό Λόγο του Θεού και να σταυρωθῆ; Αν ο Νόμος εξακολουθούσε να ισχύη, αυτό θα εσήμαινε ότι ο Χριστός δεν ἔφερε τίποτε καινούριο, αφού οι άνθρωποι θα μπορούσαν να σωθούν και χωρίς τό Χριστό, κάνοντας τήν περιτομή και ἐκτελώντας τίς ἐντολές του Μωσαϊκού Νόμου, ἄρα θα ἐσώζοντο μέ τόν κόπο και τή δική τους δύναμη!

Όμως ο Νόμος, οι ἐντολές του και οι διατάξεις του ἦταν ἀδύνατο να τηρηθῶν και αυτό συνεπήγετο κατάρρα!

Γι' αυτό ο Χριστός, ως Νέος Ἀδάμ και ἐκπρόσωπος ὅλου του ἀνθρώπινου Γένους, δηλαδή ἐξ ὀνόματος και για λογαριασμό ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἐτήρησε ἀπολύτως, «ἐπλήρωσε», «ἐτελείωσε» τόν Νόμο! Ὑπήκουσε ἀπόλυτα στό θέλημα του Θεού. Εὐχαρίστησε μέ τήν ὑπακοή Του τόν

Πατέρα καί ἐξαγόρασε μέ τό Αἷμα Του τήν ἐλευθερία τῶν ἀνθρώπων! Ἐπλυνε τήν ἁμαρτία τῆς ἀνθρώπινης φύσεως μέ τό αἷμα Του καί κατήργησε τήν κατάρα τοῦ Νόμου, «γενόμενος ὑπέρ ἡμῶν κατάρα!»

Ὅσοι πίστεψαν στόν Χριστό καί βαπτίστηκαν, δέν ἔχουν ἀνάγκη νά τηροῦν πιά τήν περιτομή, τούς καθαρμούς καί τίς διατάξεις τῶν θυσιῶν καί ἐθίμων τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, γιατί τούς ἐλευθέρωσε ὁ Χριστός ἀπό αὐτά.

Τή θέση τῆς Ἰουδαϊκῆς περιτομῆς πῆρε τό Χριστιανικό Βάπτισμα. Τό Βάπτισμα τοῦ ἀνθρώπου πού πίστεψε στό Χριστό εἶναι ἀπόδειξη καί μαρτυρία καί ἔνωση πίστεως μέ τό Χριστό! Μυστική, ἀλλά πραγματική συμμετοχή στά πάθη Του καί τήν ἀνάστασή Του! Συσταύρωση, θάνατος καί ἀνάσταση τοῦ ἀνθρώπου μαζί μέ τό Χριστό. Τό Χρῖσμα, πού γίνεται ἀμέσως μετά τό Βάπτισμα, προσφέρει στόν βαπτισθέντα τή δωρεά τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

πού εἶναι προκαταβολή τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν καί πρόγευση τοῦ Παραδείσου.

Ἄν ἡ περιτομή ἦταν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ πάνω στό σῶμα τοῦ Ἰσραηλίτη, πού σήμαινε τήν ὑποχρέωσή του νά εἶναι καθαρός ἀπό τήν ἁμαρτία καί νά ἀποβάλλῃ τήν κακία ἀπό τήν καρδιά του, τό Χριστιανικό Βάπτισμα, εἶναι μυστικός ἀλλά πραγματικός θάνατος τοῦ πιστοῦ. Ὁ πιστός παραδίδεται ὀλόκληρος στό θάνατο μαζί μέ τό Χριστό καί ὁ Θεός τόν ἐνώνει μέ τό Χριστό, τόν Υἱό καί Λόγο Του, τόν θεώνει καί τόν ἀνασταίνει, μεταδίδοντάς του τήν καινούργια θεία ζωή τῆς Βασιλείας Του καί εἰσάγοντάς τον ἀπό τώρα στήν αἰωνιότητα!

Οἱ αἵρετικοί λοιπόν αὐτοί, οἱ «ἰουδαίζοντες», πού παρόλο πού ἔγιναν Χριστιανοί κλίνουν πρὸς τόν Ἰουδαϊσμό, εἶναι σέ πλάνη.

Ἐγώ πού βαφτίστηκα καί ἀκολούθησα τό Χριστό, μέ αὐτό πού ἔκαμα ὑπήκουσα στόν Νόμο τοῦ Μωυσῆ, πού προεκήρυττε τό Χριστό, πέθανα γιά τή

Φρησκεία τοῦ Νόμου γιά νά ζήσω μέ τό Χριστό κοντά στό Θεό.

Ὁ ἴδιος ὁ Μωϋσῆς μου ὑποδεικνύει μέσα στό βιβλίό τοῦ Νόμου τό χρέος μου νά ὑπακούσω στόν Χριστό, λέγοντάς μου ὅτι:

«Προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου,
ὡς ἐμέ,
ἀναστήσει σοι Κύριος ὁ Θεός σου,
αὐτοῦ ἀκούσεσθε!»

(Δευτερ. 18, 15-19. Πράξ. 3,22-23 καί Πράξ. 7,37).

Νά τος λοιπόν ὁ μελλοντικός προφήτης πού προαναγγέλλει ὁ Μωϋσῆς. Εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτόν ἄκουσα. Καί Αὐτός μέ κάλεσε λέγοντάς μου: «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καί ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.» (Μάρκ. 8,34). Πίστεψα καί Τόν ἀκολούθησα. Μέ τήν πίστη μου καί τό βάπτισμά μου σταυρώθηκα μαζί Του, πέθανα καί ἀναστήθηκα. Τώρα πιά δέ ζῶ ἐγώ, ἀλλά ζεῖ ὁ Χριστός μέσα μου. Αὐτή τήν ἀλλαγὴ μου ἐπέφερε ἡ πίστη στό Χριστό καί ἡ βάπτισή μου. Ἡ

ζωή πού ζῶ τώρα μέ τό σῶμα μου εἶναι
 ἡ νέα ζωή τῆς πίστεως καί τῆς ἀφοσι-
 ώσεως στό Χριστό, τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ
 πού μέ ἀγάπησε τόσο, ὥστε παρέδωσε
 ἐκούσια τόν ἑαυτό Του στό θάνατο.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος δ'. Ψαλμός 44.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἐντεινε καί κατευοδοῦ καί βασίλευε
 ἔνεκεν ἀληθείας καί πραότητος
 καί δικαιοσύνης,
 καί ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς
 ἡ δεξιὰ Σου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον, 8,34 - 9,1.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ

Ἐκεῖνο τόν καιρό

προσκαλεσάμενος τόν ὄχλον ὁ Ἰησοῦς
 σύν τοῖς Μαθηταῖς Αὐτοῦ
 εἶπεν αὐτοῖς·

³⁴ ὅστις θέλει ὀπίσω Μου ἐλθεῖν,
 ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν
 καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ

καί ἀκολουθεῖτω Μοι.

ὁ Ἰησοῦς κάλεσε τόν κόσμον μαζί μέ
τούς Μαθητές Του καί τούς εἶπε·
ὅποιος θέλει νά Μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς
ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτό του, ἄς σηκώσῃ
τό σταυρό του κι ἄς Μέ ἀκολουθεῖ.

35 ὅς γάρ ἂν θέλῃ τήν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν·

ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τήν ἑαυτοῦ ψυχὴν,
ἐνεκεν Ἐμοῦ καί τοῦ Εὐαγγελίου,
οὗτος σώσει αὐτήν.

Γιατί ὅποιος θέλει νά σώσῃ τή ζωὴ
του θά τή χάσῃ, ὅποιος ὅμως χάσῃ
τή ζωὴ του ἐξ αιτίας Μου καί
ἐξαιτίας τοῦ Εὐαγγελίου, αὐτός θά
τή σώσῃ.

36 Τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον,
ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον
καί ζημιωθῇ τήν ψυχὴν αὐτοῦ;

37 Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος
ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

Γιατί τί θά ὠφελῆθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἂν
κερδήσῃ ὅλοκληρο τόν κόσμον ἀλλά
χάσῃ τή ζωὴ του; Τί μπορεῖ νά δώσει
ὁ ἄνθρωπος σάν ἀντάλλαγμα γιά τή
ζωὴ του;

38 Ὅς γάρ ἐάν ἐπαισχυνθῆ Με
καί τούς Ἐμούς λόγους
ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῇ μοιχαλίδι καί ἁμαρτωλῶ
καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου
ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν,
ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ
τοῦ Πατρός Αὐτοῦ,
μετά τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Ὅποιος ντραπεῖ γιά Μένα καί τή
διδασκαλία Μου ζῶντας μέσα σ'
αὐτή τή γενιά τήν ἄπιστη κι
ἁμαρτωλή, θά ντραπῆ γι' αὐτόν κι ὁ
Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου, ὅταν ἔρθῃ μέ
ὄλη τή λαμπρότητα τοῦ Πατέρα Του
μαζί μέ τούς Ἀγγέλους.

1 Καί ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ἀμήν λέγω ὑμῖν,
ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων,
οἵτινες οὐ μή γεύσονται θανάτου,
ἕως ἄν ἴδωσι τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Καί τούς ἔλεγε ἀκόμη· Σᾶς βεβαιώνω
πώς ὑπάρχουν μερικοί ἀνάμεσα σ'
αὐτούς πού βρίσκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι
δέ θά γευτοῦν τό θάνατο, πρίν δοῦν

τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται
δυναμικά.

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

«Ὁ βασικός ὅρος πού θέτει ὁ Χριστός γιά ὅποιον θέλει νά Τόν ἀκολουθήσει καί νά σωθῆ». Ποιά ἔννοια ἔχει ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ στό στίχο 34; Τί σημαίνει αὐτό τό κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ καί πῶς ἐφαρμόζεται στήν πράξη;

Αὐτός πού ἀποφασίζει νά ἀκολουθήσει τό Χριστό μιμεῖται τό παράδειγμά Του! Τήν ὑπακοή Του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ! Ἐργάζεται ὅπως ὁ Χριστός μέ τά ἔργα καί τή θυσία τήν Ἀγάπη Του πρὸς τοὺς ἀδελφούς Του!

Πόσο μεγάλη ἀξία ἔχει ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου! ἐγώ, ὁ σημερινός πιστός ἔχω ἀντιληφθῆ, γνωρίζω τήν ἀξία μου; Γιά μένα ὁ Θεός ἔδωκε τό Γιό Του!

Μπροστά στόν Ἐσταυρωμένο Χριστό ἄς διερωτηθῆ κάθε πιστός! Ἐγώ ἀκολουθῶ τό Χριστό; Ὑπακούω στό θέλημα τοῦ Θεοῦ; Ἀγαπῶ τοὺς ἀδελφούς μου; Ἐργάζομαι τήν ἀγάπη

πρός τούς ἄλλους μέ κόπο καί θυσίες;
Πεθαίνω γιά τό Χριστός; Εἶμαι
πρόθυμος νά θυσιαστῶ γιά τήν Πίστη
Μου;

Ὁμολογῶ καί κηρύττω μέ τή ζωή
καί τά ἔργα μου τό Χριστό;

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΕΟΡΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δευτέρα 20 Σεπτεμβρίου
Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἄγρευθεῖς οὐρανόθεν πρὸς εὐσέβειαν ἔνδοξε,
τῆ τοῦ σοῦ ὀφθέντος δυνάμει,
δι' ἐλάφου Εὐστάθιε,
ποικίλους καδυπέστης πειρασμούς,
καὶ ἤστραψας ἐν ἄθλοις ἱεροῖς, σὺν τῇ θείᾳ
σου συμβίᾳ καὶ τοῖς υἱοῖς,
φαιδρύνων τοὺς βοῶντας σοι.
Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι,
δόξα τῷ δεῖξαντι σέ ἐν παντί,
Ἰὼβ παμμάκαρ δεύτερον.

Πέμπτη 23 Σεπτεμβρίου
 Σύλληψις τοῦ Τιμίου Προδρόμου.
 Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τόν ζυγόν.

Ἀρχή τοῦ Φθινοπώρου

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ἡ πρώτην οὐ τίκτουςα,
 στεῖρα εὐφράνθητι·
 ἰδοὺ γάρ συνέλαβες,
 Ἡλίου λύχνον σαφῶς
 φωτίζειν τόν μέλλοντα
 πᾶσαν τήν οἰκουμένην
 ἀβλεψίαν νοσοῦσαν·
 χόρευε Ζαχαρία ἐκβοῶν παρρησίᾳ·
 Προφήτης τοῦ Ἰψίστου ἐστίν
 ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Σάββατο 25 Σεπτεμβρίου
 Εὐφροσύνης ὁσίας καί Παφνουτίου
 τοῦ Πατρός αὐτῆς (ε΄αἰών)